

Η θαυμαστή εποχή της νέας τεχνολογίας

Erik Brynjolfsson, Andrew McAfee

Εκδόσεις Κριτική

Η «**Θαυμαστή εποχή της νέας τεχνολογίας**» δεν υπογράφεται από μαρξιστές, αλλά απ' τους Erik Brynjolfsson και Andrew McAfee, διευθυντή και κύριο ερευνητή του Κέντρου για το Ψηφιακό Επιχειρείν του MIT (Τεχνολογικό Ινστιτούτο Μασαχουσέτης).

Θα μπορούσε ωστόσο να θεωρηθεί βιβλίο βάσης για τη θεμελίωση των σύγχρονων τάσεων - κομμάτων κομμουνιστικής απελευθέρωσης στο έδαφος της σημερινής πραγματικότητας. Μπορεί ένας μαρξιστής να μη συμφωνεί με τα **μεθοδολογικά εργαλεία** και τις **έννοιες** που χρησιμοποιούν οι συγγραφείς, για να αναλύσουν τη σύγχρονη καπιταλιστική πραγματικότητα. Ωστόσο, στις σελίδες τους μπορεί κανείς να αλιεύσει ένα **πλήθος στοιχείων**, που αναδεικνύουν τη **μεγάλη αντίφαση των σημερινών καπιταλιστικών κοινωνιών**, απ' την οποία αναδύεται με σαφείς και πιεστικούς όρους και με σύγχρονες προδιαγραφές η ανάγκη, η δυνατότητα και η τάση της κομμουνιστικής απελευθέρωσης:

Την αντίφαση ανάμεσα στις **δυνατότητες** να ζήσουν και τα επτά δισεκατομμύρια των κατοίκων του πλανήτη καλύτερα και στην **πραγματικότητα** των σύγχρονων καπιταλιστικών κοινωνιών, οι οποίες καταρρακώνουν την ανθρώπινη υπόσταση καταστρέφουν το περιβάλλον και συνθλίβουν τις ελευθερίες, συντρίβοντας αυτές τις δυνατότητες κάτω απ' τις ερπύστριες της ιδιωτικής ιδιοκτησίας, του κέρδους και της αγοράς.

Οι συγγραφείς παραθέτουν πάμπολλα στοιχεία που τεκμηριώνουν αυτή την αντίφαση, την οποία ονομάζουν «**διχοτομία της αφθονίας και της ανισότητας**» (σελ. 275).

Αναφέρουν, για παράδειγμα, ότι σήμερα ο μέσος Αμερικανός θα μπορούσε να εργαστεί μόλις **έντεκα ώρες την εβδομάδα**, για να παράγει όσα παρήγε σε σαράντα ώρες το 1950 (σελ. 168). Και επίσης ότι τα **tweets** που ενημέρωναν τους ερευνητές του Harvard για την εξάπλωση της χολέρας μετά το σεισμό του 2010 στην Αϊτή, ήταν **εξίσου ακριβή** με τις επίσημες αναφορές, ήταν όμως **ταχύτερα κατά τουλάχιστον δύο εβδομάδες!**

Αν και διαπνεόμενο από άρωμα **τεχνολογικού οπτιμισμού**, το βιβλίο των ερευνητών του MIT καταρρίπτει την άποψη ότι ένα **κύμα ισχυρής τεχνολογικής ανάπτυξης** - άρα η αύξηση της

παραγωγικότητας και των ρυθμών ανάπτυξης - αποτελεί πανάκεια.

Αντιθέτως, αποδεικνύουν ότι σήμερα συμβαίνει **το ακριβώς αντίθετο**: Ενώ «στο παρελθόν οι απολαβές της εργασίας και η παραγωγικότητα αυξάνονταν παράλληλα, τα τελευταία χρόνια έχει ανοίξει ένα διευρυνόμενο χάσμα» (σελ. 241). Συμπληρώνουν αποκαλυπτικά: «Το 2013, ενώ η οικονομία παρέμενε βυθισμένη στην ύφεση, τα κέρδη ανήλθαν σε ιστορικά υψηλά επίπεδα, τόσο σε απόλυτους όρους (1,6 τρισ.) όσο και ως ποσοστό του ΑΕΠ (26,2% το 2010, πάνω απ' το μέσο όρο 20,5% των ετών 1960-2007» (ο.π.).

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 22.1.2017